

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/13/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

22/2012. (I. 31.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2011. augusztus 1-én előterjesztett **panaszát** a 2012. január 31-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2011. augusztus 1-jén postai úton terjesztette elő panaszbeadványát, amelyet 2011. augusztus 25-én és 2011. december 30-án kiegészített.

I.

A panaszos panaszbeadványában előadta, hogy Sz.re közokirat-hamisítás ügyben idézték, ami szerinte csak félreértés lehetett. Egy kihallgatáson részt vett már a Budapesti Rendőr-főkapitányság I. Kerületi Rendőrkapitányságán. Ezt követően Sz.re idézték, ezért felhívta az ügy előadóját, akinek elmondta, hogy ennivalóra is alig van pénze, lakáshitelt kell fizetnie a minimálbéréből, ezért nincs módja önerőből leutazni Sz.re. Anyagi okokra hivatkozással kérte a rendőrt, hogy a következő kihallgatás is Budapesten legyen. Az előadó azonban agresszívan közölte a panaszossal, hogy amennyiben nem jelenik meg, akkor elővezeteti, és ennek 7.000 Ft/km lesz a díja, amit ha panaszos nem fizet meg, akkor adók módjára fogják rajta behajtani. A rendőr egyértelműen közölte, hogy a kihallgatás sehol máshol nem folyhat le. A panaszos végül is leutazott Sz.re, ahol a kihallgatás 3 kérdésből állt és összesen 15 percig tartott. Mindez a panaszosnak 10.000 Ft-jába került.

A panaszos szerint teljesen jogtalan ez a helyzet és az eljárás, az emberek ki vannak szolgáltatva a rendőri önkénynek.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

2) A panaszos beadványában megismételte az eredeti panaszbeadványban foglaltakat, és jelezte, hogy időben terjesztette elő a panaszát, mert az őt ért jogsérelem időpontja 2011. július 29-e. Az az alapelv, ami pedig a rendőri eljárással egyértelműen sérült, az arányosság elve.

3) A panaszos 2011. december 30-án előterjesztett kérelmében kérte, hogy a Testület érdemben vizsgálja a korábbi ügyét, és tájékoztassa arról, hogy hogyan érheti el, hogy ne kelljen leutaznia több meghallgatásra Sz.re, illetve, hogy az ügy bírósági szakban a fővárosban folytatódjon.

II.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdése alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem. Az Rtv. 93. § (1) bekezdése szerint a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemtől később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.

A fentiekkel ellentétben a rendőrség nyomozó hatóságként végzett tevékenységét a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) rendelkezései szabályozzák. Így a nyomozó hatóság a bizonyítási eljárás lefolytatásának módjáról, a bizonyítási eszközök megválasztásáról a fenti jogszabály keretei között saját hatáskörben dönt.

Mindebből az következik, hogy a Testület hatásköre nem terjed ki annak vizsgálatára, hogy a panaszos kihallgatását a nyomozó hatóság milyen formában (közvetlenül saját maga, vagy „jogsegély” keretében) fogantatosítja. Az ilyen jellegű felügyeletet a rendőrség, mint nyomozó hatóság tevékenysége felett a Magyar Köztársaság Ügyészsége gyakorolja.

A Testület ezért a panaszt a fentiekre figyelemmel hatáskör hiányában elutasította.

III.

A Testület – figyelemmel az Rtv. 92. § (1) bekezdésében foglaltakra – döntését a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki.

Egyúttal tájékoztatja a Testület a panaszost, hogy rendőrség nyomozó hatóságainak hatásköri és illetékességi szabályait a 3/2008 (I.16.) IRM rendelet tartalmazza. Ennek 4. § (1) bekezdésének a) pontja szerint a nyomozás lefolytatására az a nyomozó hatóság illetékes, amelynek illetékességi területén a bűncselekményt - sorozat-bűncselekmények esetén a bűncselekmények többségét – elkövették.

A büntetőbíróóságok illetékességét pedig a fenti hivatkozott Be. 17.§-a rendezi, ami szerint főszabályként az a bíróság jár el a büntetőügyben, amelyik illetékességi területén a bűncselekményt elkövették. A bíróságok illetékességi területeit pedig a bíróságok elnevezéséről, székhelyéről és illetékességi területének meghatározásáról szóló 2010. évi CLXXXIV. törvény melléklete tartalmazza.

A Be. 17. §-ának (3) bekezdése alapján az eljárásra az a bíróság is illetékes, amelynek területén a terhelt lakik, ha az ügyész, a magánvádló vagy - ha e törvény másként nem rendelkezik - a pótmagánvádló ott emel vádat.

Budapest, 2012. január 31.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag